

[Hagen Hagensen]

spil fra ministeren på de områder, hvor han mener han vil have noget igennem, udarbejdet på ordentlig vis og ikke riet sammen som det, der er tale om her.

Bollmann (CD):

Ministeren drog nogle konklusioner af debatten her i dag, og en af konklusionerne var, at han mente at kunne konstatere, at der var et stort flertal for en form for begrænsning af rentefradraget. I den anledning skal jeg blot sige, at det så forekommer endnu mere mærkeligt, at vi ikke kunne få en kommentar til vores spørgsmål om CDs forslag til en begrænsning, som jeg redegjorde for før, og som vi også har bedt ministeren om en vurdering af flere gange før.

Ministeren mente også, at der var et flertal for beskatning af kapitalgevinster. For at der ikke skal være tvivl, vil jeg blot sige, at han i hvert fald ikke skal regne os med. I den forbindelse spurgte jeg også, hvordan kontantvurderingsprincippet vil indvirke på de beregninger, regeringen har lavet. Det fik jeg heller ikke svar på.

Det tredje, jeg ikke fik svar på, var, om provenuet af værdistigningsafgiften fortsat skal være omkring de 3 mia kr., som økonomiministeren tidligere har sagt.

Endelig det fjerde og sidste spørgsmål, som jeg heller ikke hørte noget om. Det var, om ministeren ikke finder det rimeligt, at erhvervslivets skatteproblemer løses under ét. Hvis man, som det fremgår af redegørelsen, alligevel vil nedsætte et specielt udvalg til at behandle erhvervslivets skatteproblemer, så forekommer det urimeligt, at man allerede fra starten tager visse ting ud og afskaffer disse fradrag.

Ole Olsen (SF):

Det vigtigste, man kan konstatere i dag, er vel, at der er en, jeg vil ikke sige meget bred enighed, men enighed mellem en række partier, som vel udgør et flertal her i salen, om en række ting.

For det første er der enighed om, at en ændring af den nuværende skatteskala er en nødvendighed. Jeg synes nok, det snerper henad, som jeg sagde, første gang jeg var oppe, at vi nok havner i, at fradragene bliver forvandlet til fradrag i skat i stedet for fradrag i indkomsten. Det synes der nok at kun-

ne skabes enighed om her i folketinget. For det andet synes der også at kunne skabes et flertal for en eller anden form for en værdistigningsafgift og for det tredje vel også for forhøjelsen af de 2½ pct. afgift ved første-gangssalg af ejerlejligheder.

Det er da muligt, at vi ikke kan komme længere, men kommer vi så langt, så begynder det vel også på en eller anden måde at ligne en skattereform. Og dér synes jeg nok, at regeringen skal tage initiativet til i løbet af sommeren at få ført de nødvendige forhandlinger, sådan at det nødvendige flertal kan skabes i folketinget, sådan at ideerne kan blive pudset af, og sådan at vi umiddelbart efter ferien kan få vedtaget en sådan skattereform. Vi kan meget gerne gå længere for SFs vedkommende, men det, det selvfølgelig drejer sig om, er at skabe et eller andet flertal.

Hr. Christophersen og jeg angreb jo skatte- og afgiftsministeren fra hver sin synsvinkel. Hr. Christophersen mente, at forslaget var fjendtligt over for erhvervslivet. Jeg må erkende, at jeg ikke er i stand til på nogen måde at læse det, som om det var fjendtligt over for erhvervslivet. Jeg mener, det er uafbalanceret, og at man rammer lønmodtagerne for hårdt. Hr. Christophersen mener, at det er, fordi jeg ikke kan regne eller læse, eller noget i den retning. Jeg tror nu nok, at det måske mere stammer fra, at hr. Christophersen ikke er særlig interesseret i lønmodtagernes forhold, men ret ensidigt varetager erhvervslivets forhold.

Jeg synes også, at min påstand om den erhvervsstøtte, der gives i dag, specielt over skatterne, blev underbygget af skatte- og afgiftsministerens bemærkninger i anden omgang, hvor han sagde, at vores nuværende skattesystem er meget fremkommeligt for erhvervslivet. Jeg ville nok vælge skarpere ord, men jeg tror nok, at skatte- og afgiftsministerens bemærkninger stort set dækker, hvad jeg sagde, nemlig at det i hvert tilfælde er meget fremkommeligt for erhvervslivet. Og så tilføjede ministeren: det vil det også være efter regeringens forslag. Dér sagde jeg allerede i første omgang: ja, mon ikke!

Vi mener, at man bør tænke sig om én gang til og se, om ikke der er god grund til at gennemgå de subsidier, som erhvervslivet får over skatterne. Det er sådan, at vi fører en hovedløs politik over for erhvervslivet. Vi